

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

73. An Summus Pontifex ante consecrationem possit concedere simplici Sacerdoti, ut conferat minores, & majores Ordines? Sed notatur, quod licet Minister Ordinarius Sacramenti Confirmationis sit ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

2. Probatur *primò* ex Eugenio I V. in suo Decretum ait: Ordinarius minister huius Sacramenti (nempe Ordinis) est Episcopus, quia eo iudicat, non Episcopus posse ex commissione esse ministrum Sacramenti Ordinis, ac proinde omnium dictarum ordinationum, quia omnes sunt Sacramenta, & non est maior ratio vnius, quam alterius. Et quamuis ordinatio Episcopi sit Sacramentum, tamen nequit esse minister principalior illius; & ob discrimen inter ordinationem Episcopi, & inter ordinationem reliquorum ministrorum: quia Episcopus est superior omnibus aliis ministris, & indecens est, quòd ab inferiori benedicatur & consecratur, tanquam à principali ministro, & ob id creditur ex Christi institutione ordinationem Episcopi non posse committi non Episcopo, tanquam principali ministro.

3. Probatur *secundò* ex facto Ecclesiam Concilium Antiochenum can. 10. postquam concessit Chorepiscopis, ut ordinarer Lectores, & Subdiaconos, acque Exorcistas, addit Concilium hæc verba: Neque Presbyterum verò, neque Diaconum audeant ordinare (ut habet tertia quædam translatio) præter conscientiam Episcopi: ergo à contrario sensu, sciante, & consentiente Episcopo, bene possunt istos Ordines conferre: illi autem Chorepiscopi, probabile est, quòd non fuerint Episcopi. Ita sentiunt aliqui recentiores cum Ayala *de traditionibus Ecclesiasticis* 3. part. consider. 4. Probatur *primò* ex Ioanne III. *epist. vnic. in medio* 2. tom. Concilior. ubi ait: Chorepiscopos veros Episcopos non fuisse quòd ab vno tantum ordinati essent; & Damascenus *epist. 4.* idem defendit, dum dicit eos non esse Episcopos, quia minus, quam à tribus sunt ordinati; & can. 10. Concil. Antioch. quod oppositum indicat, dum ait: De Chorepiscopis, quamuis manuum impositionem Episcoporum perceperint, & ut Episcopi consecrati sunt, respondet Valquez *disp. 238. c. vlt.* ubi de hoc late disputat, per illa verba, & ut Episcopi sint consecrati, potius denotari non fuisse veros Episcopos, quia particula *ut*, diminuit.

4. Notandum est tamen hæc, quòd licet commissio huius ministerii Sacerdoti non Episcopo fiat ab homine, scilicet statuto Ecclesie, aut Summi Pontificis voluntate; tamen potestatem committendi hoc ministerium iure diuino Pontifici Summo, & Ecclesie conuenire; sicut etiam de potestate committendi ministrum Confirmationis dici solet: nam circa materiam, formam, & ministrum Sacramentorum, nihil potest Ecclesia mutare, aut statuere, nisi diuino iure id ei commissum sit. Hæc autem potestas non aliunde melius colligi potest, quam ex ipso facto Ecclesie, quæ diuino Spiritu ducitur.

RESOL. LXXIII.

An Summus Pontifex ante consecrationem possit concedere simplici Sacerdoti, ut conferat minores, & maiores Ordines?

Sed. notatur, quod licet Minister Ordinarius Sacramenti Confirmationis sit Episcopus ex commissione tamen Pontificis potest esse simplex Sacerdos. Ex part. 8. tract. 1. Resol. 37.

§. 1. Respondeo affirmatiuè cum Ioanne Prapposito in 3. part. *quest. vnic. de sacram. Ordin.* dub. 13. num. 122. ubi sic ait: Omnino ergo verius est simplicem Sacerdotem posse ex concessione Pontificis, non solum minores, sed & maiores Ordines, Subdiaconatum, & Diaconatum conferre, etiam in ratione Sacramenti. Quam potestatem potest concedere Pontifex etiam nondum consecratus

in Episcopum, quia hæc auctoritas non conuenit Pontifici ratione consecrationis Episcopalis, sed ratione summe iurisdictionis, quam habet in Ecclesiam, quam supremam potestatem obtinet posita legitima electione etiam ante consecrationem Episcopalem. Ita ille.

2. Notandum est tamen hic obiter, quòd, sicut probatum est, minister ordinarius Sacramenti Ordinis est Episcopus, & tamen ex commissione Summi Pontificis potest esse simplex Sacerdos. Sicut etiam, licet minister ordinarius Sacramenti Confirmationis sit Episcopus, ex commissione Pontificis, potest esse etiam simplex Sacerdos. Probatur, quia, ut obseruat Granadus in 3. part. *controu. 5. tract. 2. disp. 1. num. 5.* Concilium Florentinum in decreto Eugenii, discretè testatur se ipsa ita factum fuisse. Et sine dubio, id non reprobat, sed approbat: quòd autem factum fuerit, constat ex Gregorio Papa *lib. 3. registri. epist. 26.* qui, cum prohibuisset confirmationem exhiberi à simplici Sacerdote, & inde in Sardinia scadalum, aut potius tristitia oriretur, sic eos consolatus est: Nos quidem secundum vsum veterem Ecclesie nostræ fecimus, sed si omnino hæc de re aliqui contristantur, ubi Episcopi desunt, ut Presbyteri etiam in frontibus baptizandos Christum tangere debeant, concedimus. Vbi discretè Summus Pontifex non solum permittit, sed etiam concedit à Presbyteris in casu necessitatis, Confirmationis sacramentum ministrari: nec dici vlla ratione potest, tantum Pontificem in re tanti momenti errasse, & sine sufficiente ratione declarasse, id licere in prædicto euentu. Et ita etiam Gregorius XII. concessit hoc Patribus Societatis pro India; vt tradit Præpositus in 3. part. *quest. 72. art. 11. dub. 2. num. 49.* Sed de hac questione alibi fusiùs.

RESOL. LXXIV.

An Pontifex possit dare licentiam, & facultatem ut Diaconus alium Diaconum, vel saltem Subdiaconum ordinet? Ex part. 8. tract. 1. Resol. 38.

§. 1. Negatiuè respondet Syluester *verb. Ordo* 3. 9. 7. Victoria in *Summa* 233. & D. Thom. in 3. part. *quest. 38. art. 1. ad 3.* Sed contrarium tenuit glolla in *cap. gnatio, de consuetud.* Probatur: quia est, qui alium ordinat, & illum ad Ecclesiasticum Ordinem eleuat, eundem habeat dignitate superare; tamen etiam Diaconus Subdiaconum dignitate antecellit, & Subdiaconus alios in minoribus Ordinibus constitutos: ergo. Deinde, Diaconus, vt à Papa ad tale officium delegatus, esset alio Diacono superior, licet in eodem Ordine conuenirent; non enim ex vi sui Ordinis, sed ex potestate sibi commissa tale munus exeret. Accedit ex Pontificis priuilegio vnum Episcopum posse ab alio solo consecrari, licet ex digna institutione ad eius consecrationem tres Episcopi requirantur: cur ergo non poterit vnus Presbyter ab alio, vel vnus Diaconus ab alio, de Pontificis mandato, & facultate plenitudine creati?

Et ideo ego hanc sententiam iudicio, & censura ipsius Summi Pontificis remitto.

RESOL. LXXV.

An Pontifex possit dispensare, ut femina prima tonsuræ, vel minoribus Ordinibus initietur? Et an femina iure diuino sit incapax Sacramenti Ordinis?

Et